

Prekentekest: Joh 10,11-16

Jesus sa: Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde gir sitt liv for sauene. Men den som er leiekar og ikke hyrde, og som selv ikke eier sauene, han forlater dem og flykter når han ser ulven komme, og ulven kaster seg over dem og sprer flokken. For han er bare leiekar og har ingen omsorg for sauene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg, likesom Faderen kjenner meg og jeg kjenner Faderen. Jeg gir mitt liv for sauene. Jeg har også andre sauer, som ikke hører til denne flokken. Også dem skal jeg lede; de skal høre min røst, og det skal bli én hjord og én hyrde.

I prekenteaksten møter vi et bilde fra landbruket. Sauer og hyrden, trusselen fra ulvene som lusker i skogen. Hadde hyrden vært byttet ut med en alminnelig sauebonde, kunne bildet vært hentet fra bygde-Norge i dag. Men hadde Jesus gått synlig rundt i Rjukans gater, ville han kanskje brukt eksempler fra svømmehallen, fra skolen, sms-meldinger og ting vi kjenner fra livet rundt oss. Jesus brukte metaforer og aktuelle bilder som var lett å forstå. Han pekte på ting rundt seg som folk visste hva var når han fortalte om Gud, om himmelen, og hva som var rett i forhold til budene. I dag presenteres vi for hyrden som leder.

Hva slags lederideal har vi i dag? For en del år siden hadde ledere autoritet i kraft av sin posisjon i samfunnet, enten det var lærer, lensmann eller prest. Man hadde respekt for øvrigheta. Den tid er definitivt forbi, i hvert fall er den formelle autoriteten svekket. Heldigvis, kan vi kanskje si, er det andre ting som teller mer enn høy stilling i dag. Nå blir ledere og fagfolk lyttet til hvis noen skjønner de har noe å fare med. Utviklingen har ført til at mye av den formelle autoriteten har måtte vike plassen for den innflytelsen en leder får når folk ser hva som bor i lederen; kort og godt hva lederen duger til.

Jesus kunne gjøre krav på stor respekt i kraft av sin høye posisjon. Som Guds Sønn hadde han formell autoritet så det holdt. En slik tittel burde rage høyere enn keiseren i Rom. Som hyrde er Jesus en leder, og som leder har han krav på respekt. Men Jesus pekte ikke på sin høye stilling og forlangte lydighet på grunn av sin tittel. Jesus pekte i stedet på sitt liv og sa: "Den gode hyrde gir sitt liv for sauene." Dermed hadde Jesus gitt en slags programerklæring. Man skulle vite hva slags leder Jesus var ved å se på hans liv. Ordene hans og livet hans hang sammen.

Mange av dere har nok vært på Dyrsku'n i Seljord. Jeg har ikke vært der, men jeg har hørt at det er de fineste og mest perfekte dyrene som stilles ut. De dyrene som vinner premie er sikkert verd mye penger og har mange interesserte kjøpere. Prisen for gode dyr blir ganske sikkert høy. Vi som er her i kirken i dag har vel aldri opplevd å bli stilt ut, få av oss i hvert fall. For Gud er ikke vår verdi avhengig av gode prestasjoner.

Jeg har vært så heldig å bli litt kjent med hver og én av dere konfirmanter. Det har vært en entydig glede. Dere er forskjellige, men har alle deres egen veldig fine personlighet som gjør at det er lett å bli glad i dere. Vår verdi for Gud er ikke avhengig av om vi har en slik fin personlighet, den er heller ikke markedsbestemt ut fra hvor flinke vi er eller hvordan vi ser ut. Ingen kan påberope seg større verdi for Gud enn

den verdien du har som skapt i Guds bilde. Og er du skapt, så er Gud også veldig glad i deg.

Gud sa ikke til seg selv; la oss frelse en milliard mennesker eller to, og kjøpe dem fri til evig liv i himmelen. Nei, Gud Fader sendte sin Sønn til jorda for å kjøpe alle fri. Men måtte ikke det bli veldig dyrt? Jo, men jeg er overbevist om at Jesus måtte betalt den samme prisen om det så bare var for å redde én av oss. Jesus betalte med sitt liv da han døde på korset. Den lille bibel sier oss hvorfor: "For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv." Joh 3,16. Jesus vil ikke bare ha de som har vunnet premie på utstilling og gjort det bra i livet. Jesus vil ha alle. Derfor betalte han for alle. Men hvordan blir noen med i Jesu flokk?

For fryktelig lenge siden; da dere konfirmanter var små, mange av oss foreldre husker det som det var i går, da ble flere av dere som nå er ungdommer tatt med inn i kirken for første gang. Kanskje var det mor eller far som bar dere, eller fulgte dere inn. For noen skjedde dette senere og dere gikk selv. Dere ble tegnet med det hellige korsets tegn og døpt. Den dagen ble dere med i flokken til Jesus. Dere fikk et nytt hjem i kirken. Du og Jesus skulle fra den dagen og alle dager høre sammen, han som hyrde, du som en i flokken.

Årene har gått og dere har blitt konfirmanter. Konfirmasjonstida er ei brytningstid på godt og vondt. Dere konfirmanter har blitt utfordret til å tenke gjennom mange spørsmål. Dere vil møte veiskiller i livet. Dere må etter hvert ta avgjørelser som betyr mye for fremtiden. Vil dere gå i det sporet foreldrehjemmet har staket ut? Er dere i stand til å ta selvstendige valg mellom rett og galt, eller lar dere venner og venninner velge for dere? Hvilke autoriteter er det verdt å lytte til? Hvor mye betyr de ti bud og det som står i Bibelen? Og hva med Jesus, skal Jesus få være hyrde i årene som kommer?

I dag blir det bedt en bønn for hver og én av dere konfirmanter. I konfirmasjonen minnes vi om at Gud står ved det løftet han gav i dåpen. Som foreldre og menighet ønsker vi alt godt for dere i årene som kommer. Overgangen mellom barnetro og voksentro kan noen ganger være vrien. For å bli i bildet om sauene og hyrden; unge lam kan lett sprette av sted hit og dit, med årene staker våre bevegelser ut et fastlagt mønster, vi går i velkjente opptråkkede spor, og har vanskelig for å forandre kurs og retning. Voksen tro er i mange fall å finne tilbake til den barnlige tilliten, gi slipp på noe av den selvproduserte tryggheten og åpne opp for hyrdens omsorg og rettleiding. Hyrden, Jesus Kristus, vil deg bare godt.

Så langt er mange enige og med. Jesus viste med sitt liv at han var en god mann, en omsorgsfull hyrde, og påskedagens budskap innebærer at Jesus er hyrde den dag i dag. En hyrde har omsorg, men en hyrde er også alltid en leder. En leder må også sette grenser.

I Midtøsten går hyrden foran flokken. Sauene kommer etter, for de kjenner stemmen, og de vet hvem som er deres leder og beskytter. En gang Jesus så utover en folkemengde syntes han inderlig synd på folket. Han sa de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten hyrde. Alle trenger

vi å bli vist hvor veien går i et veikryss vi ikke er kjent. Kommer vi kjørende, ruller vi ned sidevinduet og spør en eller annen om veien. Så får vi vite hvor vi skal svinge til venstre og hvilken vei vi skal ta. Å finne vei gjennom livet er langt vanskeligere. Mye av fremtiden er skjult, og avkjøringene kan komme brått på. Hvem spør vi etter veien?

I høst fikk dere konfirmanter en bibel hver. Gud har gitt oss Bibelen som rettesnor for livet. De hellige skrifter er, sier Bibelen, inngitt av Gud. Det må bety at Gud selv står ved innholdet og var den som stod bak at disse skriftene ble til. De hellige skriftene er, står det også, "nyttige til å gi opplæring og tale til rette, hjelpe på rett vei og oppdra i rettferd." 2 Tim 3,16.

Det er ikke riktig, som det gis inntrykk av, at Bibelen taler uklart om spørsmål som har med tro, lære og liv å gjøre. Den uklarheten vi opplever i vår tid skyldes enten at folk ikke forstår Bibelens ord slik det er skrevet og tenkt ut fra samtiden, eller at folk borttolker det som faktisk står skrevet. Det er unektelig slik at mye i Bibelen provoserer i vår tid. Våg likevel å la ordene tale til deg inn i din livssituasjon, der du er i livet, enten til trøst, eller for å la deg korrigere og lede deg videre. Ut fra bibelordet kan Den Hellige Ånd skape tro og vise vei, og Jesus kan få lede deg til steder å gå og til kvaliteter i livet du kanskje ikke ante eksisterte engang.

Som den gode hyrde, vil Jesus deg vel, enten du er konfirmant, blant foreldrene eller blant andre i kirken i dag. Jesus sier: "Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg." Kristen tro kan aldri være en hobby, noe man gjør bare på fritiden. Kristen tro er relasjon. Har du en god venn, så har du en god venn til alle tider på døgnet. Jesus tåler å kontaktes. Han møter deg der du er i livet, ikke der du mener du skulle vært, og han vil lede deg videre. Om du står eller faller, blir en sak mellom deg og hyrden. Som hyrde har han gitt sitt liv for sauene. Det betyr at han har sonet for alle våre fall. Derfor har han også tilgivelse å gi, oppreisning og ny start for den som ligger nede.

I vår tid har vi sett at lederes formelle autoritet er svekket i forhold til før, men at lederen vinner innflytelse først når folk ser hva som bor i lederen. Jesus Kristus lar seg prøve. "Smak og se at Herren er god," står det skrevet. Salme 34,8. Sats på han som hyrde og leder gjennom livet, og du vil aldri ha grunn til å angre.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.